

Jaarverslag Stichting de Bomenridders 2008

Allereerst willen wij, het bestuur van stichting de Bomenridders, u en allen die u lief zijn, een gelukkig en gezond 2009 wensen.

Wij willen u ook bedanken voor uw jarenlange steun aan ons. Zonder die steun zouden wij ons werk niet kunnen doen omdat we niet gesubsidieerd willen worden.

Hieronder vindt u ons jaaroverzicht. Dit overzicht is niet compleet, maar de belangrijkste, leukste of verdrietigste voorvallen zijn vermeld.

Januari begint met de verlening van een kapvergunning in Park Zestienhoven in **Overschie**. Om enkele zeer dure huizen te kunnen bouwen de “Buitenplaats” geheten, wil men bijna een half park nl. 1300 are bosplantsoen omkappen. Het Park Zestienhoven is heel laag gelegen en om te kunnen bouwen moet er eerst een paar meter zand gestort worden om de grond te laten inklinken. Wij vinden dat hier wel een erg groot stuk groen opgeofferd wordt in een gebied dat zoveel luchtvervuiling heeft door het lucht-en wegverkeer. De mensen die hier willen gaan wonen wordt verteld dat ze in een parkachtige omgeving komen te wonen maar dat park dat er nu is wordt daarvoor eerst omgehakt. Samen met de milieugroep VTM uit Overschie maken wij bezwaar. Tot onze grote verrassing is de deelgemeente Overschie het met ons eens en verandert de kapvergunning in een kapvergunning voor 37 are bosplantsoen.

Enkele bewoners die begin december, daar wandelden, hoorden motorzagen en gingen poolshoogte nemen. Tot hun grote schrik was er een enorme kaalslag, er was veel meer gekapt dan de kapvergunning toeliet. De (beschermd) vogels en vleermuizen waren hun laatste plekje kwijt. Voor de beloofde vleermuiskastjes was er geen boom meer over om ze in op te hangen. De deelgemeente zei woedend te zijn en gaf Gemeentewerken de schuld van de bomenkap. Gemeentewerken zei opdracht te hebben gekregen van het OBR. De milieugroep uit Overschie en wij wilden aangifte doen van kappen zonder kapvergunning bij de milieupolitie, maar dat ging niet. De zaak moest eerst worden uitgezocht! Na heel veel moeite is dat na weken toch gelukt. Het is uitgezocht en verder hebben we er nooit meer iets van gehoord, ondanks onze inspanningen.

In **IJsselmonde**

stond een populier van COM Wonen te dicht bij de gevel van een flat. Bewoners zouden daar over geklaagd hebben en om die reden was er een kapvergunning aangevraagd. Een bewoonster van de flat was erg boos over deze voorstelling van zaken en vroeg ons bezwaar te maken tegen de vergunning omdat volgens haar de bewoners van de flat bijna allemaal de boom wilden behouden. Ze haalde vijftig handtekeningen op bij haar medebewoners. Wij vroegen op welke afstand de boom van de gevel stond. Samen met een buurman is zij gaan meten, de afstand bedroeg 6,50 meter.

We hebben bezwaar gemaakt tegen de kap en de deelgemeente IJsselmonde heeft de vergunning ingetrokken.

In **februari** togen we naar **Hillegersberg**

waar 49 volwassen eiken omgekapt dreigden te worden die te dicht naast de erfafscheiding stonden. Het betrof de Offenbachlaan en de Tsjaikofskilaan. Inderdaad stond er een eik zo dicht tegen een huis gebouwd dat de vogeltjes naar binnen konden kijken. De andere 48 eiken stonden meer of minder dicht langs hekken en erven, maar daar staan ze al zo'n veertig jaar. Wij maakten bezwaar tegen de kapvergunning en wat bleek, heel veel bewoners van de twee straten hadden ook bezwaar gemaakt, voor hen stonden de bomen niet in de weg, dat had de deelgemeente even niet verteld. De deelgemeente trok de kapvergunning in, er was maar één boom die echt in de weg stond. Foutje, bedankt!

In ons eigen *Hoogvliet*

stond er een aanvraag in de krant voor 151 wilgen in het natuurgebied Visserijgriend. Deze wilgen moeten plaats maken voor een geul met water die evenwijdig loopt met de Oude Maas.

Door de invloed van eb en vloed zou deze geul dan afwisselend vol lopen met brak water. Het wordt dan een heel uniek stukje natuur, bijna enig in Europa. De bedoeling is dat daar bijzondere bloemen gaan groeien en dat er ook bijzondere dieren komen. Waar water is kunnen geen bomen staan maar het blijft wel natuur. We hebben dus onze bedenkingen ingetrokken.

In *maart* kregen wij van de Bezwaarcommissie uitsluitsel over de bezwaren die wij hadden gemaakt tegen de kap van 36 populieren langs de Noordhelling in *IJsselmonde*, die weg moesten omdat zij in het voorjaar pluizen! Het zijn de vrouwelijke populieren die deze overlast veroorzaken. De pluïesjes vallen altijd wat verder weg, voorbij de bomen, omdat eraan het zaadje een klein veertje zit dat met behulp van een klein beetje wind zich verplaatst. Ja de natuur zit knap in elkaar!

Die pluïesjes komen terecht in tuinen van bewoners, dat geeft rommel. Maar die bomen pluizen alleen een paar weken in het voorjaar. Om daar nu gezonde bomen voor te kappen, die nota bene langs een autoweg staan en zo voor de bewoners veel fijn stof opvangen, vinden wij echt onzin. Dat vond de Bezwaarcommissie ook en de deelgemeente heeft de kapvergunning ingetrokken.

April begon met de kwestie van de Donizetilaan in *Hillegersberg*.

Daar wilde men 10 prachtige hemelbomen rooien omdat de straat opgehoogd moest worden. We zijn met de werfmedewerkers, de portefeuillehoudster van Hillegersberg en onze eigen boomdeskundige gaan kijken naar de bomen. Veel bewoners stonden buiten te wachten op onze delegatie.

Volgens een werfmedewerker zouden de bomen weinig kans maken de ophoging te overleven. Volgens onze boomdeskundige kunnen hemelbomen best een stootje verdragen en dertig centimeter ophoging ook, als de bomen maar van een goed plantgat met goede aarde voorzien worden. De portefeuillehoudster was overtuigd en de bomen zijn blijven staan, tot opluchting van alle bewoners van de straat.

Op de Voorweg in *Hoogvliet*

was er een kleine oorlog uitgebroken tussen de bewoners en enkele medewerkers van de werf. Door miscommunicatie tussen bewoners, deelgemeente en de Bomenridders liepen de emoties hoog op.

Er was een vergunning verleend voor de kap van 52 bomen en 12 bomen op de Voorweg. In de planning stond de bouw van een aantal werk-woningen. In de afspraak die werd gemaakt tijdens een hoorzitting stond dat de kapvergunning pas verleend zou worden als de bouwvergunning verleend was. Ook zouden er zoveel mogelijk bomen gespaard blijven bij die bouw. Dat was 's avonds. 's Morgens stonden er een aantal mensen van de Gemeentewerf met hakselmachines klaar om het bosplantsoen om te hakken en op die plaats twee platanen neer te zetten. U begrijpt de verwarring en de emoties. Rotterdammers hebben niet zo'n hoge hoed op van de overheid en zij vertrouwen hen zolang ze ze zien. Een Bomenridder is gauw op zijn stalen ros geklommen en te hulp gesnel, samen met de voorzitter van onze deelgemeente. De werfmedewerkers wisten niets van de afspraken met de bewoners en de bewoners wisten niets van het planten van de twee platanen. Het is allemaal weer gesust.

Nu achteraf blijkt dat er geen enkele interesse is voor de werk-woningen gaat de bouw helemaal niet door. Zo zie je maar dat de regel altijd moet zijn: "eerst een bouwvergunning en dan pas een kapvergunning" want bomen die omgehakt zijn terugzetten dat gaat niet.

In *mei* waren we weer in **IJsselmonde**.

De woningbouwcorporatie Estrade gaat op het Hordijkerveld veel oude huizen afbreken en nieuwe woningen bouwen. Tussen de woningen staan rijen populieren op een strook grond waar vroeger een sloot lag. Het is door klimaatsverandering daar nu erg drassig geworden. Estrade wil op die plek een singel neerleggen en daarvoor moeten de populieren wijken. Ervoor terug komen verschillende binnentuinen, een als speelplek voor kinderen, een met allerlei fruitbomen en een groenblijvende tuin. Het is een prachtig ontwerp. De tuinen van de eengezinswoningen worden omheind met groene heggen die eigendom zijn van de woningbouwcorporatie en ook door hen onderhouden zullen gaan worden. Dat vinden wij een prachtige oplossing voor het steeds verdergaande probleem dat mensen om hun tuin allerlei verschillende omheiningen neerzetten, zodat na verloop van tijd er een chaotisch en soms heel armoedig geheel ontstaat met al die verschillende soorten hekken. De een onderhoudt het, de ander niet. Groene heggen geven de buurt / straat een veel mooiere uitstraling dan al die verschillende (Gamma)hekken.

Langs de Wilsonweg in **Prins Alexander**

loopt een fietspad en daar staan circa 25 jaar oude populieren langs. De meest populieren staan netjes langs het pad, maar er staan er ook een paar in groepjes bij elkaar. Nu kregen we een kapaanvraag onder ogen waarin stond dat bij het opknappen van dat fietspad gelijk maar die bomen die niet netjes in de rij staan maar in een groepje, gerooid zouden moeten worden! U begrijpt dat wij het daar niet mee eens waren. Bomen rooien omdat ze niet in een rij staan! Wij hebben bedenkingen gemaakt en na een onderhoud met het dagelijks bestuur en de werf is besloten de bomen te laten staan. Hoera!

We hebben in *mei* ook bezwaar gemaakt tegen het verplaatsen van 47 eiken die naar hotel De Beer zouden moeten. Nu is mei geen goede maand om bomen te verplanten en hotel De Beer geen goede plek voor eiken dus hebben we daartegen bezwaar aangetekend.

Ook mogen bomen niet verplant of omgehakt in de tijd dat vogels broeden, allemaal redenen om de bomen niet te verplanten.

Maandenlang waren we in een briefwisseling gewikkeld met de gemeente over de eiken. Uiteindelijk kregen we van juridische zaken van de gemeente een uitnodiging voor een hoorzitting. Wij schreven terug dat er geen hoorzitting nodig was, omdat het inmiddels eind juli was en wat ons betrof de bomen in het najaar verplant konden worden. Daarop kregen we een brief waarin stond omdat we niet op de hoorzitting aanwezig waren geweest we niet ontvankelijk waren. Dezelfde dag kregen we van een ander loket een brief met daarin de mededeling dat de eiken al voor de aanvraag van de kapvergunning verplaatst waren omdat mei te laat is om bomen te verplaatsen!!!! Moet je nu lachen of huilen bij zo'n Kafkaverhaal?

In *juni* werden we door de deelgemeente **IJsselmonde**

gevraagd te komen praten over een bedrijventerrein, dat uitgebreid zou worden met een aantal bedrijven omdat een dergelijk plan in de Hoeksche Waard niet doorging. Deze bedrijven zouden tussen de anderen gebouwd moeten worden en daarvoor moesten enkele tientallen bomen en bosplantsoen gekapt worden. De herplant van het zelfde aantal bomen op het bedrijventerrein van de IJsselmondse Randweg zat er niet in, daarvoor was niet voldoende plaats.

De vertegenwoordiger van het OBR die ook aantafel zat, kwam met een goed idee, hij stelde voor om de komende bedrijven te voorzien van groene daken om zo de luchtkwaliteit te verbeteren en als compensatie van de te kappen bomen. Wij gingen hiermee van harte akkoord. Deelgemeente IJsselmonde stuurde ons later een brief met het verslag van de vergadering. Daar stond geen woord in over de belofte van het OBR over de realisatie van de groene daken. Bij navraag van ons bleek dat de belofte van het OBR een privaatrechtelijke toezegging was, waar de deelgemeente dus niets over te zeggen heeft.

Maar de behandelende ambtenaar heeft toch nog maar eens geïnformeerd bij het OBR naar de realiteitswaarde van deze toezegging, het antwoord was dat zij hun toezegging gestand zullen doen. Dat is weer wat geleerd, voortaan zo'n belofte gelijk zwart op wit laten zetten.

In *juni* werd er ook een kapvergunning aangevraagd voor de Steinenbuurt in *Charlois*. Daar moesten vele kastanjes gekapt worden vanwege de bloederziekte en ook een groot stuk bosplantsoen. Samen met een werfmedewerker zijn we naar de bomen gaan kijken. De kastanjes hadden inderdaad deze akelige ziekte en het probleem is dat ze de ziekte doorgeven aan andere kastanjes. In deze buurt staan heel veel grote, prachtige kastanjes en je moet er niet aan denken dat die allemaal ziek worden. Toch hebben we bezwaar gemaakt tegen de vergunning omdat we het niet eens waren met de rooivergunning van het bosplantsoen. Het bosplantsoen stond rondom een kinderspeelplaats en bestond uit enkele grote bomen en vele struiken. Als je dit groen weg zou halen dan zou de speelgelegenheid niet meer afgeschermd zijn voor wind en voor het langs rijdende verkeer. De omwonenden zouden ook meer geluidsoverlast krijgen van de spelende kinderen. Daar was de deelgemeente Charlois het helemaal mee eens en werd het bosplantsoen uit de verleende kapvergunning gehaald.

Door bewoners van de *Westzeedijk*

werden we in *juli* gealarmeerd over de bomen in het parkje naast het Natuurmuseum, u weet wel dat stukje groen tussen de parkeergarage van het Erasmusziekenhuis en de Kunsthal. We maakten bezwaar en kregen prompt een uitnodiging van architectenbureau Juurlink+Geluk dat het buitengebeuren van het Erasmus ontworpen heeft en gaat begeleiden bij de uitvoering. We kregen een prachtig ontwerp te zien van zowel het nieuwe Erasmusziekenhuis en de buitenruimte om het ziekenhuis heen. Het ruimteprobleem is daar groot. Er staan namelijk veel containers met voorraad buiten opgeslagen waar bijna geen plek voor is. Ook het parkeerprobleem is groot niet alleen van het ziekenhuis maar ook van de musea rondom het ziekenhuis.

Toch willen wij het parkje behouden, er is al zo weinig groen in het centrum. De heren van het bureau Juurlink+Geluk hadden verschillende oplossingen voor de compensatie van het te verwijderen groen. In het ziekenhuis zelf komen drie binnentuinen; één voor de bezoekers en personeel, één voor de patiënten en één bij het kinderziekenhuis. Op de daken van de nieuwe afdelingen komen bomen en heesters te staan met, op ons verzoek, besdragende heesters voor kleinere vogels. Afgesproken werd dat alle eiken in het parkje worden gespaard en de oude wilgen en populieren geroid.

Tot grote schrik van de omwonenden werden in het Oedenvlietse park in *Hoogvliet* 40 bomen gekapt en 5 iepen die de iepziekte hadden. Ze moesten plaats maken voor de bouw van woningen, het plan "Dijkzone fase2".

Ja, waar gebouwd wordt kunnen geen bomen staan, dat wisten we al voordat het Oedenvlietse park veranderd zou worden in een woongebied. Natuurlijk komt er een herplant, maar het duurt zeker twintig jaar voordat u en wij daar wat van gaan zien.

In *augustus* kregen wij een uitnodiging voor een hoorzitting van de deelgemeente **Hillegersberg**

over het Raadhuis op de C.N.A. Looslaan dat verbouwd zou worden tot secretarie van de deelgemeente. Ook de honderd jaar oude bomen zouden daarvoor omgehakt moeten worden omdat voor de secretarie meer parkeerplaatsen nodig waren. Er bestaat daar al jaren een Vereniging tot Behoud van Kern en Plassen die opkomt voor de bewoners rond de plas en zij hadden een monumentenstatus aangevraagd voor het oude Raadhuis. Wij hadden bezwaar gemaakt tegen het kappen van de bomen.

Op de hoorzitting ging het in eerste instantie over de vraag of de oude bomen onlosmakelijk verbonden waren met het pand. Wij vonden natuurlijk dat het Raadhuis en de tuin erom heen een geheel is. De gemeente vond dat het niet noodzakelijk bij elkaar hoorde en dat er een kapvergunning verleend kon worden voor de oude bomen. Op dat moment kwamen we er niet achter wie gelijk had, omdat er twee bewoners van aangrenzende panden waren die vertelden dat hun bomen ook op de kapvergunning vermeld waren, en ja dat kan natuurlijk niet. Je kunt voor andermans bomen geen kapvergunning aanvragen en verlenen. Om die reden werd de zaak verdaagd. Later hoorden we dat het oude Raadhuis de monumentenstatus had gekregen en dat door de commissie bepaald was dat de bomen erachter onlosmakelijk verbonden zijn met het huis en dus niet omgekapt mogen worden. Een fantastisch bericht.

In *september* ging de strijd om het behoud van de bomen in de **havengebieden** verder. Het bleek dan het Havenbedrijf een andere visie op het bestaande groen had gekregen. Jarenlang waren onze groene havens de trots van het Havenbedrijf, de gemeente Rotterdam en de bewoners. Echter een ander bestuur had een andere “groenvisie”. Hoe die groenvisie precies in elkaar zit weten we niet omdat we het rapport met daarin de visie nooit ontvangen hebben. Zij schamen zich natuurlijk om dat openbaar te maken. We hebben wel een kort overzicht gekregen van twee medewerkers die vertelden dat de visie bestond uit het idee om meer zicht op het water te krijgen, de schepen en de industriële objecten. Daarvoor moeten de bomen en bosplantsoen in verschillende havens gerooid worden.

In de aangevraagde en verleende kapvergunningen wordt dat niet als argument gebruikt, in de vergunningen staat dat het nodig is om de verkeersveiligheid te bevorderen of de leidingen- en kabelstroken vrij te maken van begroeiing. Dat laatste kunnen wij wel begrijpen, natuurlijk moeten die stroken vrij van begroeiing zijn, hoewel het vreemd is dat er volwassen bomen op staan. Het argument meer verkeersveiligheid is er echter met de haren bijgesleept. Er zijn rijen bomen, bijvoorbeeld 44 iepen op de Neckarweg, die al tientallen jaren langs de weg staan. Mocht het zo zijn dat daar regelmatig auto's tegen een boom botsen dan zouden er ook vangrails voor gezet kunnen worden. Nu wil men de bomen rooien en dan kunnen de auto's zo het water inrijden. Het laatste woord is hier nog niet over gezegd. Op dit moment is het in behandeling bij de Bezwaarcommissie.

Het ergerlijke van dit verhaal is, dat het Havenbedrijf de grootste vervuiler is van het Rijnmondgebied. Door het vele (vracht)verkeer en de uitstoot van de schepen (zwaveldioxide, SO₂) is de lucht zeer vervuild. Duizenden mensen sterven jaren eerder door die vervuiling, ook de ziekenhuisopnames van mensen met hart- en vaatziekten en CARA-patienten worden aanwijsbaar veroorzaakt door de emissies van fijn stof, stikstofdioxide en zwaveldioxide. Vooral de gezondheidseffecten door inademing van fijn stof op kinderen is heel groot. Omdat bomen en bosplantsoen veel fijn stof vangen, vinden wij dat het Havenbedrijf juist bomen zou moeten bij planten om zo een betere luchtkwaliteit te bevorderen en niet voor een tijdelijke visie van enkele bestuurders moeten laten kappen.

Wij begrijpen het bestuur van de gemeente Rotterdam en de leden van de gemeenteraad niet dat zij daarin toestemmen. Volgens ons is het Havenbedrijf voor het grootste deel van de gemeente en dus van ons.

Aan de ene kant doet de gemeente Rotterdam er alles aan om Rotterdam groener te maken, door het planten van 2008 bomen, een “Groenjaar” te organiseren met allerlei evenementen, een beloning te geven aan burgers voor goede groenideeën en aan de ander kant vinden zij het goed dat er duizenden bomen in het Havengebied geroid worden. Soms is het voor een gewone burger niet meer te volgen.

Ook de (trek)vogels hebben te lijden van het weghalen van zoveel groen.

In *oktober* werd door de deelgemeente **Prins Alexander**

zowel een kapvergunning aangevraagd voor de kap van vele bomen in park het Christoffelkruid en voor zes acacia's en zes meidoorns op het winkelcentrum de Hesseplaats. De reden dat er voor de bomen op de Hesseplaats een kapvergunning werd verleend voor 6 Christusdoornen (*Gleditsia*'s), was omdat ze overlast bezorgden aan het winkelende publiek door bladverlies in de herfst! Ja, u leest het goed, bomen kappen omdat zij blad verliezen, gekker moet het toch niet worden.

Nog gekker is degene die daarvoor toestemming verleent en gewoon een kapvergunning afgeeft. Tijdens de hoorzitting beweerde de voorzitter van de winkeliersvereniging dat er wel 40 ongelukken gebeurd waren doordat mensen gevallen waren over het blad van die bomen. De Bezwaarcommissie gaat nooit over een nacht ijs en ging precies uitzoeken of dat werkelijk zo was.

Zij constateerden dat er geen enkel ongeluk geweest was door het afgefallen blad. Wij hadden echter al een voorlopige voorziening aangevraagd, want een deelgemeente die een kapvergunning afgeeft voor bomen omdat ze blad laten vallen, gaat ook die bomen kappen en legt het advies van de commissie naast zich neer, dachten wij.

Op oudejaarsdag werden we gebeld over de aanvraag van onze voorlopige voorziening, door de rechtbank. Zij waren echt boos, zij konden hun tijd wel beter besteden dan rechtszittingen te houden over bomen die blad laten vallen. De voorlopige voorziening moest ingetrokken worden en de deelgemeente Prins Alexander moest onmiddellijk de kapvergunning intrekken. Dat is pas manentaal!

De *Gleditsia*'s zijn komende zomer weer te bewonderen op de Hesseplaats, kijk uit dat u niet valt over het gevallen blad!

In *november* werden we uitgenodigd voor een hoorzitting over de vele vergunningen verleend in het **havengebied** voor de kap van bomen en bosplantsoen. Er zijn vergunningen voor de Petroleumweg, Waalhaven, Markweg, Europaweg, Moezelweg, Seattleweg, Beneluxweg, Botlekweg, Neckarweg en nog vele andere.

De hoorzitting ging over 44 verschillende soorten iepen op de Neckarweg. Deze iepen zijn circa 40 jaar geleden geplant om te kijken welke soort iepen het best bestand zijn tegen de iepziekte.

Nu kennelijk niemand meer afweet van dit onderzoek, moeten ze gekapt omdat men beweert dat ze gevaar opleveren voor het verkeer. We nodigen u uit om daar eens te gaan kijken. Het is een prachtig stukje Nederland, waar langs een mooie tweebaansweg, gezonde bomen staan, langs het water en met uitzicht op het scheepvaartverkeer. Alles bij elkaar een plaatje. Op de hoorzitting was de tegenpartij, het Havenbedrijf, niet aanwezig, zelfs geen bericht was er gestuurd naar de Commissie. Wat een arrogantie! Over normen en waarden gesproken.

Zouden overheidsinstanties niet het goede voorbeeld moeten geven?

De commissieleden kon zo ook hun werk niet doen en hoe dit afloopt weten we niet omdat zij daarover nog geen uitsluitsel hebben gegeven.

Wij vinden het van groot belang dat de Rotterdamse havens groen blijven. Eigenlijk zouden er nog veel meer bomen geplant moeten worden als je bedenkt dat de realisatie van de Tweede Maasvlakte nog meer (vracht)verkeer met zich meebrengt dat door de langere afstand ook meer kilometers gaat rijden. Ook worden er straks twee kolengestookte gascentrales bijgebouwd. In het Rijnmondgebied worden goederen overgeladen van zeeschepen op vrachtwagens en binnenschepen, zoals kolen, ertsen en diervoeders en omgekeerd. Er is een kolengestookte energiecentrale, een afvalverbrandingsinstallatie, tientallen chemische bedrijven en heel veel verkeer van de 80 vergunningplichtige bedrijven. Allemaal genereren zij fijn stof, dat zeer schadelijk is voor de gezondheid, vooral die van kinderen. Tussen al die bedrijven en wegen wonen 1,3 miljoen mensen in 18 gemeenten. Natuurlijk wordt er in de havens geld verdiend, maar daarom is de overheid nog wel aansprakelijk voor de gezondheid van de mensen die daar wonen en werken. Eén van de dingen die helpen om fijn stof en andere schadelijke stoffen op te vangen zijn bomen en ander groen. Dan is het toch belachelijk dat bomen gekapt worden voor een andere kijk op het uitzicht. Ook heeft Nederland verschillende nationale en internationale verdragen ondertekend met betrekking tot behoud van de natuur en ter bescherming van flora en fauna. Op Europees niveau is er de Vogelrichtlijn en de Conventie van Bonn ter bescherming van de trekvogels en trekroutes. Maar het Havenbedrijf denkt dat het boven de wet staat en kapt bomen en verwijderd bosplantsoen zoals en wanneer het hem uitkomt. Wij wachten af hoe een en ander afloopt, het laatste woord is hierover nog niet gezegd en geschreven.

In *december* stond er in het weekblad **Hoogvliet**

een kapvergunning vermeld voor 429 bomen en 970 meter bosplantsoen. Het was voor een zogenaamde inboetronde, dat betekent dat de bomen die niet meer zo gezond zijn, scheef staan, gevaarlijk zijn of zelfs al dood, gekapt worden om andere bomen die erom heen staan meer licht en lucht te geven. Dat gebeurt ieder jaar in de winter in elke deelgemeente. Wij hebben enkele keren gekeken of er werkelijk alleen maar dergelijke bomen gekapt werden en zagen dat de werf hier integer handelt.

Deze keer waren het wel erg veel bomen en dat verbaasde ons net zoals verschillende bewoners van de Zalmplaat waar de bomen stonden. Zij werden gealarmeerd door de witte stippen op de bomen die gekapt zouden worden. Het bleek dat daar ook duurzame en grote gezonde bomen bij waren, zoals vleugelnoten, iepen, beuken en essen. Om die reden maakten wij bezwaar tegen de kapvergunning samen met de WOB Zalmplaat.

Door onze goede verstandhouding met de deelgemeente en met de ambtenaar die over de buitenruimte ging, was het de laatste tien jaar gewoonte geworden om dan een uitnodiging te ontvangen van de deelgemeente, waarna we ons bogen over de situatie. Echter dit jaar was er een nieuwe ambtenaar op deze plek gekomen en werden we niet uitgenodigd voor een overleg. Zo kon het gebeuren dat we van diverse bewoners het alarmerende bericht kregen dat er grote bomen gekapt werden die langs het fietspad langs de Maas stonden en bij de volkstuinen.

Wij kregen in eerste instantie niemand aan de telefoon die het werk stil wilde of kon leggen. Teneinde raad belden we de portefeuillehouder van de deelgemeente Hoogvliet die op dat moment met griep op bed lag. Vanuit haar warme bed zorgde zij ervoor dat het werk stilgelegd werd en de andere dag zijn we gezamenlijk naar de bomen gaan kijken. Het argument van de werf om de duurzame bomen ook te kappen was, om ruimte te maken voor de kleinere bomen die eronder waren gaan groeien. Wij vonden dat een slecht argument, grote gezonde bomen sieren het landschap, vangen veel meer fijn stof en bieden plaats aan vogels. Onze portefeuillehouder vond dat ook en de duurzame bomen gingen van het lijstje af.

Het jaar eindigde zoals het begonnen was, met bomenkap in *Polder Zestienhoven in Overschie*.

Nu waren het de nieuwe bewoners die verteld was dat zij zouden komen te wonen in een park, die protesteerden tegen de grootscheepse kaalslag van het gebied. Voor de bouw van de huizen, de bedrijven, kantoren en voorzieningen en de benodigde infrastructuur moeten er nog veel meer bomen en groen verdwijnen, want zoals al eerder gezegd waar gebouwd wordt kan geen boom staan. Het is jammer dat die nieuwe bewoners zich niet beter hebben laten informeren voordat zij daar een huis kochten. Nu wonen zij in een heel vervuild gebied, tegen de A13 en het vliegveld aan en het duurt nog tientallen jaren voordat de bomen die herplant worden weer een beetje maat hebben. Ook komen er veel minder bomen terug dan dat er gekapt zijn.

Om positief te eindigen met ons jaarverslag, kunnen we u nog vertellen dat wij bezwaar hadden gemaakt tegen een kapvergunning voor een mooie kastanje aan de Jan de Raadtkade. Voor niet-Hoogvlieters: de Jan de Raadtkade is een oud straatje gebouwd in 1915 in *Hoogvliet*.

In dat straatje waan je je 's zomers in Zuid-Frankrijk of Italië. Aan de achterkant van de oude huizen staan potten vol bloemen en planten, een feest voor het oog. In een smal zijstraatje staat ook een prachtige kastanje. Daar was een kapvergunning voor aangevraagd. Wij zijn gaan kijken waarom die boom gekapt zou moeten worden. Veel kastanjes hebben de bloederziekte, maar deze kastanje is kerngezond. We hebben dus bezwaar gemaakt tegen de vergunning. Ook de werf Hoogvliet is gaan kijken en adviseerde ook de boom te laten staan, waarop de deelgemeente de vergunning niet verleend heeft. Weer een boom gered want iedere boom is er een.

Dit verslag is maar een klein deel van ons werk. We hebben ook mensen in andere steden geadviseerd, geholpen met brieven schrijven, we hebben overleg gevoerd met deelgemeenten over het behoud van groen bij nieuwe projecten, de voorzitter heeft bij het project Groene Duimen de jury voorgezeten, we hebben mensen in andere steden van het land geholpen bij de oprichting van stichtingen voor het behoud van bomen, we hebben rechtszaken gevoerd, stukjes geschreven in diverse kranten, cursussen gevolgd, etc. etc..

U als donateur steunt ons al jaren moreel en financieel. Misschien wilt u burens, vrienden of familie ook donateur maken van onze stichting? Bij voorbaat onze hartelijke dank.

Bestuur Stichting de Bomenridders januari 2009.

www.debomenridders.nl
e-mail jeannevandervelden@hetnet.nl
Gironummer 7828479 t.n.v. Stichting de Bomenridders
L.v.d.Heuvel, Binnenban 100, 3191 CJ Rotterdam